

ikke forsvarligt, at Flertalsforslaget paa Toldloven og de dermed forbundne Lovforslag om Arveafgift og Spiritusbeskatning vil give en samlet udækket Indtægtsnedgang af ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Med de mange Krav, der de nærmeste Aar ville blive stillede til Statens Finanser, navnlig i Forsvarssagen, Lønningslove, muligt til Retsreformen, Jernbaneanlæg og meget andet, og med Henblik paa den Nedgang i Toldindtægterne, som upaatvivlelig i den Periode, vi nu gaa i Møde, vil finde Sted, finder Mindretallet det meget uforsvarligt at skride til en saa betydelig Indtægtsnedgang, som Flertallet har foreslaaet. Naar den ærede sidste Taler mindede om Landstingets Højres Stilling i 1899, ere jo Forholdene saa betydeligt forandrede — hvad han ogsaa selv dvalde ved, idet vi vistnok gaa en Nedgangsperiode i Møde —, at Mindretallet ikke finder det rigtigt i dette Øjeblik at gaa med til en saa stor Nedgang som $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Med Hensyn til nogle af de væsentligste finansielle Toldsatser skal jeg bemærke angaaende Kul, at man saavel i Toldkommissionen som i 1899—1900 og ved Lovforslagets Behandling i 1906—07 i begge Ting har været enig om, at Koldtolden burde bortfalde. Det var af Hensyn til de ubeskyttede Industrier, af Hensyn til Landbrugets Mejerier og Slagterier, af Hensyn til Skibsfarten og af Hensyn til den store Befolkning. Trods alt, hvad der taler for denne Tolds Ophævelse — denne Told, som ikke eksisterer i noget andet europæisk Land —, har Flertallet dog ikke kunnet strække sig længere, end at det fastholder $\frac{1}{3}$ af Tolden for et Tidsrum af 4 Aar, hvilket Mindretallet ikke kan tiltræde, Mindretallet ønsker Tolden helt ophævet straks. — Paa en anden stor Forbrugsartikel, Petroleum, har Flertallet derimod foreslaaet Tolden ophævet, uagtet denne umuligt kan spille en saa indgribende Rolle paa saa mange forskellige Omraader som Tolden paa Kul. Mindretallet mener derimod og har foreslaaet, at man kunde nøjes med en Nedsættelse af Tolden fra 4 til 2 Øre, hvad der vilde være en betydelig Lettelse for Forbrugerne og tillige for Statskassen vilde bevare 1 Mill. Kr., som man jo eventuelt kunde have anvendt til Nedsættelse af Tolden paa Kul. — Den tredje store Forbrugsartikel, Kaffe, har faaet en mærkelig Medfart under denne Toldlovs Behandling. I Regeringsforslagets Motiver fremhævedes det, hvorledes man ved at gaa bort fra Landstingets og Folketingets tidligere Standpunkter, 12 Øre pr.

Kilo, og vedtage 10 Øre pr. Kilo, vilde skaffe den mindre bemidlede en Lettelse ved Indkøb af $\frac{1}{3}$ Pd. Kaffe. Det var et af Lyspunkterne i det foreliggende Toldlovsforslag, det var, ligesom hele Luften fyldtes med en Kaffeduft. Og hvorledes er det nu gaaet med denne lave Told paa Kaffe? Fællesudvalgets Flertal har forhøjet Tolden paa Kaffe til 17 Øre, hvilket ganske vist repræsenterer en Nedsættelse i Forhold til den nuværende Told, men det er dog lidet tilfredsstillende, naar man har været saa langt nede som 10 Øre og har opstillet denne smukke Udsigt til at faa billig Kaffe. Og hvorfor er det gaaet saaledes? Fordi man stadig ligesom Katte kredser om den varme Grød, Brændevinsbeskatningen, som man af Hensyn til Vælgerfolket ikke tør tage, og derimod har indladt sig paa Kompensation gennem Vin- og Spiritusbeskatning, som man af udenlandske Hensyn ikke maatte tage, for endelig til syvende og sidst at ende i en umulig Lov om Stempelafgift af visse spirituose Drikkevarer!

Jeg skal i øvrigt ikke komme langt ind paa Flertallets finansielle Beregninger om Nedgang og Forhøjelse af Toldindtægterne, idet jeg ved tredje Behandling udførligt har udtalt min store Tvivl om disse Beregningers Rigtighed. Dette gælder selvfølgelig ikke de finansielle Toldsatser, som kun paavirkes af et stigende Forbrug i de gode Aar og et nedadgaaende i de daarligere. Anderledes er det med Beregningen af Nedgangen paa Beskyttelsessatserne, som alt for meget beror paa et Skøn, thi det lader sig umuligt beregne paa Forhaand, hvilken Indflydelse Nedsættelserne af Tolden vil have paa Indførselen. Men jeg skal atter og atter fremhæve, at Mindretallet i Toldkommissionen og den ærede Ordfører i Folketinget Gang paa Gang have udtalt, at Nedsættelsen i Toldbeskyttelsen vilde forøge den udenlandske Indførsel til det dobbelte eller saa omtrent. Naar man har udtalt dette, er der ingen Mening i at regne med en Nedgang i Toldindtægterne paa Manufaktur af ca. 900,000 Kr., Tømmer og Træ 400,000 Kr., Gummivarer og lignende 180,000 Kr., Papir 178,000 Kr. og saa fremdeles. Desværre vil det blive saaledes, at Indførselen vil stige, naar Toldsatserne sættes ned, men saa maa man ikke i en finansiel Oversigt foretage den Slags Beregninger uden at fremkomme med en Reservation eller Kommentar, der fremhæver det tvivlsomme ved Beregningerne. — Men det maa nu det ærede Flertal selv om. Hvad jeg bestemt vil protestere